

بخشی از تصویر بهشت و جهنم
در تابلوی صحرای محشر،
نقاشی قهقهه خانه‌ای، مأخذ:
سیف، ۱۳۶۹: ۱۱۷.

بررسی ترسیمات پیکر نما مضامین آخری در هنر اسلامی ایران*

نجیب رحمانی** فتنه محمودی*** همایون حاج محمدحسینی****

تاریخ دریافت مقاله: ۹۴/۱۰/۲۳

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۵/۹/۶

چکیده

هنر پیش از اسلام در پی تجلی امر و الا از هرگونه ترسیم پیکر نما پر هیز کرده است. در این میان موضوعات مذهبی و امور اخروی به واسطهٔ نیاز به ترسیم پیکر نما و فضای روایی در وادی ممنوعه قرار گرفتند. با وجود تأکید بسیار قرآن و احادیث در این حوزه، هنر ایران عاری از مصور سازی امور اخروی است - جز موارد انگشت شماری مربوط به دیدار پیامبر از بهشت و جهنم در نسخ خطی معراج نامه‌ها - اعتلای این حوزه مربوط به هنر عامیانه یورهٔ قاجار است. مطالعات به عمل آمده نشان می‌دهد که هنر اسلامی به واسطهٔ نوع نگرش از ترسیم مضامین اخروی پرهیز کرده است؛ اما با ورود به دورهٔ قاجار برای اولین و به شکل مستقل شاهد ترسیم این مضامین در ابعاد بزرگ هستیم. این امر وقته میسر گشت که طبقهٔ هنرمندو سفارش دهنده تغییر یافته؛ در واقع هنرمند عامیانه با توجه به چهان بینی طبقهٔ خویش به ترسیم پیکر نما امور اخروی دست زد. هدف پژوهش ترسیمات پیکر نما مضامین اخروی در هنر ایران است تا یکی از کلیدی‌ترین موضوعات دینی غایب در هنر ایران مورد مطالعه قرار گیرد.

در این مقاله به دو سوال زیر پاسخ داده شده است:

۱. سیر حرکت آثار مربوط به مضامین اخروی در هنر اسلامی ایران چگونه بوده است؟

۲. ترسیم پیکر نما امور اخروی در دورهٔ قاجار چه مشخصاتی دارد و چه تفاوت‌هایی با دوران پیشین دارد؟

روش تحقیق در این مقاله توصیفی-تحلیلی است و شیوهٔ گردآوری مطالب کتابخانه‌ای است. در هنر عامیانه قاجار سه حوزهٔ نقاشی قهوه‌خانه‌ای، نقاشی بقاع متبرکه و نقاشی پشت شیشه بررسی شده است که در آن‌ها با دنیای جدیدی از ترسیم موضوعات اخروی در ابعاد و گستردگی مختلفی روبرو می‌شوند؛ این هنر برای اولین بار ایدئولوژی خاص طبقهٔ عام را در ایران نمایش داد و آن اعتقادات راسخ مذهبی و باورهای دینی است.

وازگان کلیدی

ترسیم پیکر نما، بهشت و جهنم، معاد، نقاشی قهوه‌خانه‌ای، محمد مدبر، نقاشی پشت شیشه، چاپ سنگی، نقاشی بقاع متبرکه.

* این مقاله بر گرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول تحت عنوان: «بازتاب مذهب در هنر عامیانه دورهٔ قاجار از عهد ناصری تا انقراض سلسلهٔ قاجاریه» به راهنمایی نویسنده دوم، از دانشگاه مازندران است.

** کارشناسی ارشد پژوهش هنر، مدرس دانشکده هنر دانشگاه سمنان، شهر سمنان، استان سمنان (نویسنده مسئول)

Email:n Rahmani88@yahoo.com

*** دانشیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه مازندران، شهر بابلسر، استان مازندران

**** دانشجوی دکتری هنر اسلامی دانشگاه هنر اسلامی تبریز و هیئت علمی دانشگاه مازندران

Email:homayunhoseini@yahoo.com

مقدمه

۱. سیر حرکت آثار مربوط به مضماین آخری در هنر اسلامی ایران چگونه بوده است؟
۲. ترسیم پیکرکنما مضماین آخری در دوره قاجار چه مشخصاتی دارد و چه تفاوت هایی با دوران پیشین دارد؟

روش تحقیق

این پژوهش، بررسی است بر مبنای مطالعات توصیفی و تحلیلی در زمینه ترسیم پیکرکنما مضماین آخری در هنر ایران. تحقیق پیش رو به روش اسنادی و مطالعات کتابخانه‌ای با استفاده از منابع مختلفی صورت گرفته است؛ جامعه آماری این پژوهش عبارتند از: نقاشی‌های قهوه خانه‌ای، بقاع متبرکه، نقاشی‌های پشت شیشه و چاپ سنگی و تعداد نمونه ۱۰ الی ۱۵ مورد است. با تورق بیش از سی جلد کتاب در باب مضماین آخری و هنر اسلامی جهت دست‌یابی به مجموعه از اطلاعات و تصاویر کار آغاز شد و در ادامه مسیر به مطالعه مقالات مرتبط با این موضوع پرداخته شد و در نهایت نیز آماده‌سازی جداول و ترسیم خطی تصاویر برای تحلیل بهتر داده‌ها، صورت گرفت.

پیشینه تحقیق

با توجه به بررسی‌های به عمل آمده در زمینه موضوع حاضر، می‌توان عنوان داشت تاکنون تحقیق جامعی در مورد ترسیم ترسیم پیکرکنما مضماین آخری در هنر ایران صورت نگرفته است. کتب فقهی بسیاری در زمینه امور آخری تالیف شده است که این موضوع را از جنبه‌های مختلف بررسی نموده است؛ اما در وادی هنر، بیشتر به هنر دینی و دلایل منع ترسیم پیکرکنما پرداخته شده است، در حوزه شمایل نگاری پیامبر(ص) و ترسیم موضوعات مذهبی چون معراج نامه‌ها و کتب نگارگری خاورنامه و قصص البناء و غیره پژوهش‌های بیشتر صورت گرفته است اما ترسیم پیکرکنما مورد بی‌مهری واقع شده است و مورد تحلیل و ارزیابی قرار نگرفته است. در مقاله «تطبیق نشانه-معناشناسی تصاویر دورخ در نگاره‌های معراج نامه شاهرخی و آثار دُره از کمدم الهی دانته» به قلم ندا وکیلی (۱۳۹۱)، با مقایسه بخش‌های مختلف به خصوص وادی جهنم، نگاهی به این عرصه مغفول، شده است. همچنین مقاله «مقایسه ساختاری پرده روز محشر اثر محمد مدبر و فرسک داوری و اپسین اثر میکل آنژ» از چواری (۱۳۸۸) به توصیف و تحلیلی تابلوی روز محشر (معد) از مدبر پرداخته شده است.

مضاین آخری در قرآن کریم و اعتقادات اسلامی مضاین آخری شامل موضوعاتی مربوط به عالم ملکوت و جهان پس از مرگ است که اتفاقاتی چون

هنر ایران همواره محمول برای تجلی مضماین دینی و مذهبی بوده است، با این وجود به ندرت شاهد ترسیم پیکرکنما عوالم آخری در آن هستیم. این فقدان در حالی است که به مضماین آخری و معاد پیش از هر موضوعی در قرآن پرداخته شده است و نقل‌های فراوانی در احادیث و کتب فقهی در مورد آن وجود دارد. اهمیت معاد در اسلام چنان است که جزء اصول پنجمگانه دین محسوب می‌شود و سوره‌های بسیاری چون سوره واقعه، تکویر، در وصف آن نازل شده است. در توصیفات از روز می‌شود، جزئی‌گویی فراوانی دیده می‌شود اما هنر ایرانی از آن عاری است؛ دلیل اصلی این امر ریشه در تحریم ترسیم پیکرکنما در آموزه‌های اسلامی دارد.

هنر اسلامی هنر تجلی امور مقدس است و نه تجسد امور مذهبی، از این رو موضوعی چون ترسیم مضماین آخری که ذاتاً تجسدگر است و نیاز به فضای پیکرکنما روایی دارد خود به خود حذف می‌گردد. اما ترسیم این امور در کتب نگارگری معراج نامه که صراحتاً به صحنه هایی از بھشت و جهنم می‌پردازد خود را نشان می‌دهد تا جزو محدود موارد ترسیم پیش از دوره قاجار باشد؛ اما در دوره قاجار همه چیز تغییر می‌کند و شاهد ترسیم مضماین آخری در ابعاد بزرگ و در روش‌ها مختلف هستیم؛ این مهم در حوزه هنرهای عامیانه و با توجه به جهان بینی این طبقه و تحت لوای تحولات دوره قاجار محقق می‌گردد. در این مقاله به بررسی ترسیم پیکرکنما مضماین آخری در دوره های مختلف هنر اسلامی ایران پرداخته می‌شود و در دوره اوچش یعنی دوره قاجار مورد تحلیل قرار داده می‌شود؛ باید توجه داشت که هنر اسلامی به واسطه ذات تجدیدگرایی و پرهیز از ترسیم پیکرکنما از پرداختن به این حوزه که نفساً تجسدگرا است پرهیز می‌کرد و تا پیش از دوره قاجار، تنها در موارد محدود نقاشی معراج نامه‌ها، قصص انبیاء و غیره به برخی ترسیمات از بھشت و جهنم دست زده شد. در دوره قاجار با تغییر طبقه هنرمند و سفارش دهنده و وارد شدن به حوزه هنر عامیانه، ترسیم پیکرکنما امور آخری در راستای جهان بینی مردم قرار گرفت و مورد استقبال قشر عامه واقع شد، به شکلی که برای اولین بار در دو تابلو نقاشی قهوه خانه‌ای از محمد مدبر به صورت مستقل واقعه معاد ترسیم گشت. نقاشی قهوه خانه‌ای، نقاشی بقاع متبرکه و نقاشی پشت شیشه جزو روش‌های هنر عامیانه است که در آن شاهد ترسیم پیکرکنما مضماین آخری هستیم. باورهای عامیانه با نقل‌های احادیث و توصیفات قرآنی در آمیخته و تصاویر منحصر به فردی را شکل می‌دهد، هنرمندان عامیانه زبان بصری خویش را به شکل ترسیم پیکرکنما موضوعات مذهبی برگزیدند. در این مقاله به دو سوال زیر پاسخ داده شده است:

شده است: جنه، الجنه، جنات، جنتین، حدائق و اجزای بهشت‌الانهار و العيون. ذکر نعمت‌های بهشتی حوض‌ها، نهرها، آبشارها^{۱۲} درختان، کاخ‌ها با جزییات فراوان^{۱۳}؛ طوبی، درختی در بهشت، درختی است که ریشه‌اش در منزل رسول خدا(ص) است و هیچ منزلی در بهشت نیست مگر آن که از آن شاخه‌ای در داشته باشد. سدره‌المنتهی نیز درختی است بر بالای آسمان هفت‌تم که بر سر عالمیان است. آیات ۲۸ و ۲۹ سوره واقعه از سدر مخصوص(درختان سدر پر میوه بخار) و طلح منضوض(درختان موز پربرگ سایه‌دار که میوه شان از پایین تا بالا روی هم چیده شده) نام بردۀ است؛ همچنین برای بهشت هشت در عنوان شده است(انصاری و محمودی نژاد، ۱۲۸۶).

جهنم، طبقات، دره‌ها^{۱۴} و عذاب‌های آن نیز به روشی تشریح شده اند: آتش سوزان و مهیب، جامه‌های آشیان، دیگهای جوشان، آشامیدنی‌های چرک و کثافت، عقرب جراره و غیره. توصیفات ارائه شده نشان از اهمیت موضوعات اخروی در اسلام دارد و جدا از قرآن در کتب معتبر سنتی و شیعه^{۱۵} چون کتب اربعه، با همین جزیی نگری، توصیفاتی فراوانی آورده شده است. در احادیث پیامبر(ص) او ائمه(ع) جزییات بسیاری در توصیف پل صراط، موقوفات، بهشت و طبقات آن، جهنم و طبقاتش آورده شده است.

هنر اسلامی، تحریم ترسیم پیکرنما موضوعات مذهبی عدم گرایش به شمایل نگاری جزء‌لاینفک هنر اسلامی است. این تحریم دو جنبه دارد: از یک سو ضامن و موید عظمت ازلی انسان است تا وجود آدمی که در صورت خداوند آفریده شده است مورد تقلید قرار نگیرد؛ همچنین یک اثر هنری که ضرورتاً محدود و یک جانبه است، نباید حق او را غصب کند. از سوی دیگر هیچ چیزی که حتی به شیوه نسبی و گذرا بتواند به شکل نوعی «بت» درآید، نباید میان انسان و حضور نامرئی خداوند عایق و مانع ایجاد کند. در اسلام آنچه هر چیز دیگر را تحت الشعاع قرار می‌دهد شهادت لاله‌الله است. این شهادت هر نوع تعیین بخشیدن و صورت خارجی دادن ذات خداوند را پیش از آن که حتی تحقق پذیرد نقش بر آب می‌کند(حقیقت بین، ۱۳۸۷: ۳۵-۳۳).

تئیوس بورکهارت منع و تحریم شمایل نگاری در اسلام را فقط در مورد تصویر ذات الهی، انبیاء و رسول و اولیا منع می‌داند. وی با مطرح کردن حدیث نبوی «خدا انسان را مطابق صورت خویش آفریده است» و شباهت انسان به خداوند که تا حدی در انبیاء و اولیاء، به ظهور می‌رسد، دلیل تحریم شمایل نگاری انبیاء، رسول و اولیا را در این می‌داند که ارائه تصویر خشک و بی‌جان یک مرد الهی نمی‌تواند چیزی جز پوستی بی مغز، امری واهی باشد. در حوزه‌های سنتی مذهب عرب، به علت احترامی که برای

مرگ، پاسخگویی در قبر توسط نکیر و منکر، برخاستن روح از قبر، عالم بزرخ، بهشت و جهنم، معاد و حوادث مربوط به آن را شامل می‌شود. در قرآن بارها به مرگ و فرار سیدن آن برای هر انسانی اشاره شده است.^۱ مرگ پایان مختومی است برای همه انسان‌ها و هیچ گزینگاهی ندارد همان طور که قرآن می‌فرماید: «کل نفسه ذائقه الموت» هرگزی طعم مرگ را می‌چشد». در قرآن بارها به بزرخ نیز اشاره شده است^۲ در خصوص ثواب و عقاب در عالم بزرخ، آیات و روایت بسیاری وجود دارد که همگی حاکی از وجود بهشت و دوزخ بزرخی است و در عالم بزرخ، تا برقا شدن قیامت و رسیدگی نهایی به اعمال، نیکوکاران از نعمت الهی بهره‌مند و بدکاران در شکنجه و عذاب خواهد بود.^۳

اما هنوز اتفاق اصلی در حوزه مضامین اخروی به وقوع نپیوسته است؛ اتفاقی که پایان کار جهان است و در همه ادیان الهی جایگاه ویژه دارد؛ در آموزه‌های اسلامی به واقعه معاد، بیش از دیگر موضوعات توجه شده است و در قرآن از چنان جایگاهی برخوردار است که در اکثر سوره‌ها و آیات قید شده است، سوره‌هایی چون واقعه، تکاثر، قیامت، ق، شمس و غیره. کسانی که در مقام شمارش این آیات برآمدند به حدود ۱۴۰۰ آیه دست یافته‌اند(سبحانی، ۱۳۷۰: ۱۰) هیچ واقعه به این روشی در قرآن تشریح نشده است. توصیفات با تغییراتی که در وضعیت زمین رخ می‌دهد شروع می‌شود. تحولات در وضعیت زمین، آسمان، کوه‌ها - به سان ریگ روان می‌گردند(سوره مزمول- آیه ۱۴) - و دریا ها آغاز شده؛ پستی و بلندی زمین هموار می‌شود^۴ آسمان چون طوماری در هم می‌پیچد^۵. سپس دمیدن در سوره^۶؛ نفح صور در لغت به معنای دمیدن در شیپور است و در قرآن کنایه از خبر کردن مردم برای رسیدن به حساب می‌باشد. در این هنگام داوری نهایی^۷ صورت می‌گیرد، همه اهل زمین جمع می‌شوند و داوران و شافعان وارد می‌شوند. فرشتگان و ملکان گناه، دیوان و غیره حضور می‌یابند(حبیبیان، ۱۳۸۶: ۲۴۲).

بخش دیگر مربوط به سرانجام حسابرسی و توصیفات بهشت و جهنم است؛ قرآن کریم صریحاً می‌فرماید بهشت تهیه شده است(آل عمران ۱۲۲ و حدید ۲۱) و همین مطلب را نیز درباره آتش سوزان جهنم و اسباب عذاب آنچا گوشزد می‌کند(آل عمران ۱۲۱ و دهه^۸) مساحت بهشت را به وسعت پهنه آسمان‌ها و زمین معرفی می‌کند و نیز جای بهشت (جنه الماوی) را معین نموده و می‌گوید در کنار «سدره‌المنتهی» قرار دارد و سدره‌المنتهی طبق آثار اسلامی درختی است در آسمان هفتم^۹ و همین‌طور در ضمن روایاتی که راجع به معراج پیامبر اکرم(ص) به آسمان‌ها است، دیدار از بهشت و جهنم نیز قید شده است. در آیات قرآنی حدود ۲۸۶ کلمه مترادف بهشت آورده

۱. انبیاء ۳۵ / آل عمران ۱۸۵
۲. عنکبوت ۵۷ / اعراف ۳۴ / نساء ۷۷

جمعه^{۱۰}

۲. رحمان ۲۰ / مومنان ۱۰۰
فرقان ۵۳ به معنای مکانی مابین جهان و نبیوی و عالم اخروی.

۳. پس ۲۶ و ۲۷ / مومن ۶۴

۴. فجر ۲۱ / انشقاق ۱ / قیامت ۹ / مرسلاط ۸ / حلقه ۱۴ / تکریر ۶ و ...

(سوره ط- آیه ۱۰۶).

۶. سوره تکریر- آیه ۱۱).

۷. زمر ۶۸ / پس ۶۹ و ۵۰

۸. غاشیه ۲۶ و ۲۵

۹. واقعه ۱۹-۲۲ / محمد ۱۵ / عبس ۳۸
۱۰. قیامت ۲۳ و ۲۲ / انعام ۱۱۷ / مریم ۶۲

۱۱. احراف ۴۳ و ...

۱۰. آل عمران ۱۲۳-

۱۱. طبق یکی از احتمالاتی که مجمع الیان نقل نموده است.

۱۲. سوره واقعه، آیه ۱۲-۳

۱۳. سوره رعد، آیه ۲۲

۱۴. سوره حجر: آیه ۴۴

۱۵. کتب اربعه یا اصول اربعه، به چهار مجموعه کتاب حدیثی مهم شیعه گفته می‌شود که بعد از قرآن کریم، منبع اصلی عقاید و احکام شیعیان به شمار می‌آیند. این کتابها به کافی، تهذیب استیصار و من لایحضرت‌دقیقی مشهورند

<http://fa.wikishia.net>

۱۰۵

شماره ۴۳ پاییز ۹۶

تصویر۱. پادشاه شام در محضر پیامبر(ص)، ورقه و گلشاه، قرن ششم، موزه توپقاپو استانبول، مأخذ: سعیدی زاده و موسوی گیلانی، ۱۳۹۲: ۳۹.

برای بودا به کار رفته است. از او آخر قرن دهم ۵.ق کمک سنت کشیدن حجابی بر چهره پیامبر از پیشانی تا انتهای محاسن شکل می‌گیرد. نمونه از این دست نگاره معراج پیامبر در نسخه مصور خمسه نظامی است. در نسخه مصوری از بوستان سعدی، متعلق به قرن دوازدهم ۵.ق، تصویر مربوط به معراج پیامبر، چهره ای ایشان را تمامی با نقابی بزرگ پوشانده اند. از این پس هنرمندان برای بیان احترام و ارادات، از تصویر کردن بدین حضرت خودداری کرده‌اند و ایشان را به طور کلی مانند هاله‌ای از نور به تصویر می‌کشیدند (عکاشه، ۱۳۸۳: ۱۰-۱۱). از رخدادهای مهم در دولت تیموری، اهمیت تاریخ نگاری دینی با روح نیاکان انگارانه ترکان و تاتارهای آسیای میانه است. در این دوره، نوعی تاریخ‌نگاری اولیا و انبیاء شکل گرفت که در آغاز در تصویرهای آن خبری از هاله‌های گرد سر اولیا و روبدنهایی که چهره آن‌ها را می‌پوشاند نبود؛ اما در گذر زمان و در دوره متاخر تیموری گونه معنوی تری از تاریخ نگاری تکوین یافت که از ادبیات تاریخی متفاوت بود؛ تذکره اولیا و معراج نامه چنین موقعیتی داشتند. این آثار به قصد اقتدا به زندگی اولیا و جستجوی اسوه احسنه و پند گرفتن از طریقت حیات آن‌ها برای اصلاح نفوس و رسیدن به مرتبه ولایت و حدائق وصول به حکمت بود. آثار جدید در حقیقت به تحریک احساسات قدسی و دینی مردمان مدد می‌رسانند (مدپور، ۱۳۸۳: ۲۹۶).

در دوره صفویه، هنر ایران در کنار حفظ روح هنر اسلامی و رعایت اصول هنر قدسی و دینی، هنر مذهبی را پُررنگ ساخت بدین معنا که با رسمی شدن مذهب شیعه، موضوعات شیعی مطرح شد و ترسیم زندگی امام

تصویر۲. احترام گذاشتن بحیرای مسیحی به حضرت محمد(ص) در نسخه خطی جامع التواریخ - دانشگاه ادینبرو، مأخذ: شایسته فر، ۱۳۹۰: ۴۹.

لطیفة الهی در درون هر مخلوقی قائل هستند تصویر کردن هر موجود زنده‌ای را مورد نکوهش قرار می‌دهند و اگر تحريم صورت‌نگاری به یک درجه در همه اقوام مراعات نمی‌گردد با وجود این در مورد هر چیزی که در قالب شعایر اسلامی قرار گیرد، شدیداً رعایت می‌شود (همان، ۲۵).

از آنجا که هنر اسلامی، ساختن اشکال پیکر نما را من نوع کرده بود، طراحان مسلمان به ایجاد تزییناتی پرداختند که عناصر اصلی‌شان، خطوط هندسی و نقوش تجریدی بود و دیری نگشت که در هر سرزمینی، سبک معماری و زینت‌کاری خاص محل، چون ایرانی، شامی، سوری، قبطی به وجود آمد (مرزبان، ۱۳۶۵: ۱۲۰). اما اندک تمایل ترسیم پیکر نما موضوعات مذهبی در برخی از نسخه‌های سفارشی دربار نمایان شد. در واقع پس از رواج تزیین‌گرایی که طریق رسمی هنر اسلامی گشت، نوبت به تصویرگری و نگارگری انسانی، حیوانی و در نهایت نگارگری مقدسان و اولیا به روش چهره‌نمایانه و چهره پوشانه رسید. در این شیوه بیشتر نقش داستانی و ادبی هنرهای تصویری دیده می‌شود تا جنبه تقییسی آن‌ها (مدپور، ۱۳۸۳: ۲۹۶).

نخستین نمونه موجود از شمایل‌های حضرت محمد(ص) مربوط به دوره سلجوقی است و در نسخه ورقه گلشاه ترسیم شده است (سعیدی زاده و موسوی گیلانی، ۱۳۹۲: ۳۹؛ تصویر۱). نسخه‌ای معروف و معترض دیگر کتاب جامع التواریخ نوشتۀ رشید الدین فضل الله همدانی است که بخشی از آن در موزه بیریتانیا و بخشی دیگر در کتابخانه دانشگاه ادینبرو نگهداری می‌شود. رشید الدین برای مصورسازی کتاب، هنرمندان را از نقاط گوناگون از جمله تبریز گردآورد. شمایل‌ها با دیگر پیکرهایی که هنرمند تصویر کرده است تفاوت چندانی ندارند و پیامبر هیچ‌جا با هاله نورانی از دیگر پیکرهای تصویر، متمایز نشده است (تصویر۲). در مقابل، نسخه‌ای مصور از آثار الباقيه متعلق به ۷۲۷ ۵.ق در کتابخانه دانشگاه ادینبرو وجود دارد که پیامبر را با هاله‌ای نورانی نشان داده است (تصویر۳). هر چه به پایان قرن هشتم ۵.ق نزدیک شده هاله‌ای نورانی به دور سر ظاهر می‌شود، که یادآور هاله‌هایی است که

تصویر۲. پیامبر و یارانش در نسخه آثار الباقيه، مأخذ: شایسته فر، ۱۳۹۰: ۵۰.

تصویر ۴. نگاره هایی از معراج نامه احمد موسی، پیامبر (ص) سوار بر دوش جبرئیل، اهدای پیاله ها به پیامبر (ص)، مأخذ: تهرانی ۱۳۸۹: ۲۵-۳۰-۳۲.

قاجار این سختگیری در مورد زندگی پیامبر و وقایع اسلامی تا مضماین اخروی دیده می شود و همه آن ها به یک اندازه نادیده گرفته شده اند، در واقع باید گفت به یک اندازه از ترسیم آنان پرهیز شده است. اما محققان هنر های اسلامی اعتقاد دارند، هنرمندان مسلمان به ترسیم بهشت در انواع هنر های سنتی پرداخته اند بدون آنکه به شکل مستقیم، یادی از آن کنند؛ تجسم با غ و نقوش گیاهی به هم تنیده و پیچان در نگارگری، کاشی کاری، گچبری، فرش و غیره معرف همین دیدگاه است. در واقع به جای هرگونه ترسیم انسانی، حیوانی، نقش برجسته های کم عمق، آجرکاری و کج بری اهمیت تزیینی یافت. از کاربرد نقاشی طبیعتگرایانه و حتی بعضی تجربیدی در تصویر اولیا پرهیز شد، بدین جهت بود که هنر نقاشی دینی بیشتر از روح کلی و اجمالی اسلام برخوردار شد تا به نمونه های واقعی و انضمامی تاریخی و تصویرگری قرآن روی آورده (مدپور، ۱۳۸۲: ۲۹۵).

دکتر حصوری تصویر فردوس را در فرش چنین تشریح می کند: «دسته ای از قالی های ایران به طور مشخص دارای نقشه با غی بودند. نام اصیل ایرانی برای این نقش ها گلستان است که به علت رواج آن از قدیم، در ترکیه هم به همین نام (Gulistan) معروف است. در دوره صفویه ظاهرآ آن را گلزار می نامیدند و بر روی یک فرش صفوی، کتیبه ای وجود دارد که یک مصراع آن چنین است: «نقش گلزار ز رویش خجل است». متنسفانه عمده مترجمان و مولفان معاصر، به ترجمه از انگلیسی و فرانسه و آلمانی آن را نقشه با غی می نامند. آرتور اپهام پوپ در جستجوی زمینه ها یا بنیادهای طرح ایرانی، بیش از هر چیز به نقشه با غها و تصور ایرانی از باغ فردوس (Paradise) که گلستان مینوی است توجه کرده است. فردوس، با غی است که در چند حصار پشت سر هم که یک حصار آن از همه بلندتر و پهن تر است، معمولاً هفت حصار به

علی (ع) و فرزندانش مورد توجه قرار گرفت؛ کتبی چون خاوران نامه در باب رشادت های امام علی (ع) نگارگری شد، اسامی امام و فرزندانشان در کاشی کاری های مساجد به شیوه خطوط بنایی کار می شد؛ روی فلز کاری ها، اسامی آنان قلم زنی می شد، با اهمیت عزاداری های ماه محرم، علم ها و کتل های هیئت عزاداری مورد توجه قرار گرفت وغیره. با وجود توجه ویژه هنوز هم ترسیم پیکر نما موضوعات مذهبی به شکل باز و در ابعاد بزرگ و تعداد زیاد رخ نمی دهد و دلیل اصلی آن عدم حمایت دربار از این نوع نمایش است؛ اما در دوره قاجار، هنر از طبقه اشراف خارج شده و وارد طبقه عامه می شود و در اختیار قشر فروانی قرار می گیرد و از حوزه محدود دربار در تعداد محدود خارج می شود، ترسیم پیکر نما مضماین اخروی در کنار مضماین مذهبی در این دوره به شکوفایی می رسد.

اما در کل می توان گفت نقاشی مذهبی در اسلام محدود است به مصورسازی روایت هایی از شخصیت های دینی چون حضرت محمد (ص)، حضرت عیسی (ع)، حضرت ابراهیم (ع) و دیگر پیامبران در کنار ائمه چون امام علی (ع)، امام حسین (ع) و دیگر ائمه. دیگر جنبه ها عبارتند از برانگیختن واکنش احساسی به صور مقدس و مصورسازی ادبیات پند و اندرز از آن دست که در متون صوفیانه ایرانی به وفور یافت می شود و تلقین وحشت از عذاب جهنم و برافروختن اشتیاق برخورداری از نعمات بهشت و تشویق سرنهادن به مشیت و اراده الهی (عکاشه، ۱۳۸۳: ۹).

ترسیم بهشت و جهنم در دوره های اسلامی تا پیش از دوره قاجار
ترسیم موضوعات دینی در هنر اسلامی ایران به ندرت اتفاق افتاده است به خصوص در دوره های پیش از

تصویر ۵. پیامبر در بهشت، حوریان بهشتی، معراج نامه شاهرخی - مکتب هرات، مأخذ: شایسته فر: ۲۲، ۱۳۸۸.

نقوش پیچان و هفتاد رنگ کاشی و فرش نمایش می‌دهد. شاید بتوان تنها ترسیم پیکر نما و عینی مضامین اخروی را در معراج نامه‌ها و در برخی موارد، کتب قصص انبیاء جست؛ معراج نامه در مورد سفر شبانه پیامبر از مسجدالحرام به مسجدالاقصی و شرح صعود به طبقات برترین آسمان است و از فضاهایی مانند بهشت، دوزخ و برزخ و کیفیت آن‌ها سخن به میان آورده است، منابع فقهی این کتب قرآن^۱ و احادیث هستند. تعداد معراج نامه‌های منتشر و منظوم زیاد است؛ به عنوان مثال نظامی گنجوی حدوداً ده قطعه شعر دربارهٔ معراج پیامبر سروده است. اما تعداد معراج نامه‌های مصور محدود است و دو نسخه مصور بسیار مطرح وجود دارد؛ یکی نسخه دورهٔ ایلخانی منصوب به احمد موسی و دیگری نسخه دورهٔ تیموری معروف به معراج نامهٔ شاهرخی. نخستین تصاویر از معراج مربوط به دورهٔ ایلخانی است؛ در کتاب جامع التواریخ رشیدالدین فضل الله همدانی متعلق - قرن

طوری که اهریمن نتواند به آن وارد شود، محصور است. حاشیه‌های مکرر مخصوصاً یک حاشیه پهن و مشخص میانی در فرش ایران همین دیوارهای مکرر فردوس است. فردوس دارای چشم‌های آب فراوان و انواع جانداران است. طرح‌های شبکه‌ای با آبگیرها و تقسیمات مختلف که در تقسیمات فرش نیز رویت می‌شود» (ژوله، ۱۳۹۰: ۲۶). در کاشی‌کاری مساجد نیز این برداشت تجریدی از بهشت وجود دارد و نقوش بسیار زیبایی در روش‌های مختلف از این هنر دیده می‌شود. اما در ترسیم جهنم هیچ کار تجریدی رخ نداده است؛ این امر در تفکر هنر اسلامی نهفته است، هنری که از نمود عناصر شرارت، گریزان است تا مساجد با سکون و آرامش پُر شود؛ بر عکس کلیساها قرون وسطی که از انواع شکنجه‌های جهنمیان و فرجام دهشتناک گنه کاران لبریز است - این تصاویر اغلب بر سر در و ورودی کلیساها کار شده است - این چنین است که اسلام دعوت به بهشت می‌کند و آن را در قالب تجرید

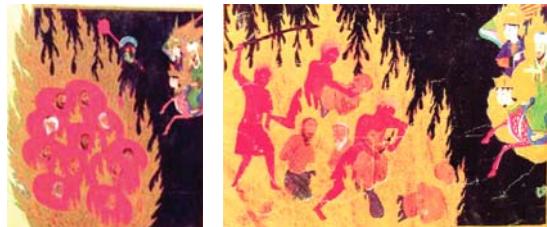
تصویر ۶. پیامبر بر ورودی دوزخ و مواجه با نگهبان دوزخ - شکنجه متکبران توسط خزندگان، معراج نامه شاهرخی، مأخذ: وکیلی و جوانی: ۱۳۹۱، ۵۲.

۱. در ذیل آیه اول سوره اسراء، داریم که تصویر به جسمانی بودن معراج دارند: «سیحان الذي اسرى بعده ليلًا من المسجد الحرام إلى المسجد الأقصى الذي باركنا حوله لنرى يه من آياتنا أنه هو السميع البصير» پاک و متزه است خدایی که بندۀ اش را در یک شب، از مسجد الحرام به مسجد الاقصی - که گردگردش را پربرکت ساخته‌ایم - بر، تا برخی از آیات خود را به او نشان دهیم؛ چرا که او شنوا و بیناست» (خدادار و اسدی، ۱۳۸۹: ۵۲).

تصویر ۹. پیامبر(ص) در بهشت، نسخه خطی قصص النبیاء
مأخذ: فتاحی ثانی سبزوار و پور رضائیان: ۶، ۱۳۸۲.

تصویر ۷. شکجه دروغ گویان به دست شیطان قرمز رنگ-
شکجه گنهکارانی که زکات خوبی را نپرداختند در جهنم-
معراج نامه شاهرخی، مأخذ: همان، ۵۴.

تصویر ۸. عاقبت آز و حرص و مال اندوزی - شیطان در حال
شکجه زنان گنهکار، مأخذ: همان، ۵۴.

حاضر در کتابخانه ملی پاریس نگهداری می‌شود. این کتاب که در هراتوبیرای شاهرخ تیموری (۸۵۱-۸۰۷ق)، مصور گشت، در سال ۸۳۹-۸۴۰ق. نقاشی شده است و نقاش در نگاره‌های آن نهایت مهارت فنی خود را نشان داده است. معراج نامه شاهرخی به وسیله میرحیدر شاعر و به زبان ترکی، ترجمه و به وسیله مالک بخشی هراتی، به خط ایغور کتابت شد. این نسخه خطی، مزین به ۶۱ تصویر است که سفر پیامبر(ص) از سرزمین‌های آبی و طلایی رنگ بهشتی، همراه فرشته‌هایی با بال‌های رنگارنگ شروع شده و به دنیایی از سایه‌های دوزخی که در آن شیاطین، دوزخیان را شکجه می‌کند، ختم می‌شود (سکای، ۱۳۸۵: تصاویر ۸-۵).

معراج نامه میرحیدر، در مقام نخست، به دلیل غنای رنگ‌آمیزی، تحسین برانگیز است. شکل لباس‌ها، برگرفته از سنت مغولی است که به سبک قدیمی، عموماً با لباس‌های بلند و گشاد و معمولاً تکرنگ و یا با خطوط مرتب و تاج‌ها و شکل موهایی به سبک تیموری مشخص شده است. تصاویر باغ‌های بهشتی، پیچیده‌تر است و در تصاویر مربوط به جهنم سادگی بیشتری مشاهده می‌شود. زمینه کلیه تصاویر، در جهنم، سیاه و پیکرۀ حضرت محمد، سوار بر براق و جبرئیل تقریباً به صورت کلیشه‌وار تکرار می‌شود و تنها حالت دست‌ها و یا زاویۀ صورت و بیرون‌زدگی از کادر تنوعی کم به این کارکترها می‌دهد (سکای، ۱۳۸۵: ۲۶).

در نگارگری دیگر از دورۀ صفویه مربوط به کتاب قصص‌انبیاء نیز تصویر بهشت مصفا ترسیم شده است که زیبایی چشمگیری دارد. در این چند نمونه محدود، بهشت را همچون باغی با انواع پوشش‌های گیاهی و درختان بلند و ساختمان‌های مجل ترسیم کرده‌اند که در آسمان آن فرشتگان در پروازند و در حال خدمت به بهشتیان هستند (تصویر ۹؛ خبری از جزئیات روایات چون تقسیمات

هشتم هجری-که در آن از شیوه هاشورزنی نقاشی چینی دوره تانگ استفاده شده است. قلمگیری‌های زمخن و جامه‌پردازی‌ها به وضوح بین‌النهرینی هستند. همچنین اولین کتاب معراج نامه نیز مربوط به همین دوره است و به نظر می‌رسد مولانا عبدالله آن را مثنی برداری کرده است و نقاشی‌هایش منسوب به احمد موسی است. این معراج نامه امروزه در مجموعه‌ای از نگاره‌های آلبوم بهرام میرزا در کتابخانه توپقاپی نگهداری می‌شود (خداداد و اسدی، ۱۳۸۹: ۵۲).

معراج نامه احمدموسی در تبریز دوره ایلخانی کارشده است (۷۳۵-۷۱۸ق). وی این معراج نامه را برای سلطان ابوسعید ایلخانی مصور کرده است که در دوره صفویه در مرقع بهرام میرزا جای گرفت. تصاویر موجود در مرقع بهرام میرزا تنها نگاره‌های باقی مانده از این معراج نامه هست که به خط خوشنویس نامدار عبدالله صیرفى کتابت شده است (تهرانی: ۲۴: ۱۳۸۹). تعداد تصویر معراج کمتر از معراج نامه شاهرخی است و بیشتر با مراحل سفر پیامبر به عرش و دیدار از طبقات آسمان روبرو هستیم تا نمودهای بهشت و جهنم. این نگاره دارای رنگ‌های آبی، سبز و قرمز است که در دیگر آثار مغولی به کاررفته است و گاهی زمینه‌ها به گل ماشی که جای رنگ طلایی استفاده می‌شد درآمدند و تاثیرات هنر چینی نیز در آن دیده می‌شود (تهرانی: ۴۴: ۱۳۸۹؛ تصویر ۱۰).

در معراج نامه میرحیدری یا شاهرخی با فضای بیشتری از بهشت و جهنم مواجه می‌شویم؛ این نسخه در حال

جدول ۱. ارتباط نهاد روحانیت با زندگی مردم در دوره قاجار. مأخذ: نگارندگان.

مرجعی برای ثبت ازدواج، طلاق، برخی قوانین معامله و شراکت	نهاد روحانیت و نقش اجتماعی
مرجعی برای حل مسائل دینی، مشاوره در این امر، مرجعی برای دریافت زکات، خمس، نذورات	نهاد روحانیت و نقش مذهبی
مرجعی برای دادخواهی، رهبری حرکات سیاسی، مبارزه با استعمار بیگانگان، دادن فتواهایی در جهت مبارزات سیاسی.	نهاد روحانیت و نقش سیاسی
مرجعی برای حل دعوی‌های مختلف، مشخص نمودن حدود شرعی، تعیین حکم برای پاره از مسائل چون مشکلات ناموسی، شراب خوری، حدود، تعزیرات و غیره.	نهاد روحانیت و نقش قضایی
ارشاد و موعظه برپای منبرها، مبارزه با استعمار، مبارزه با ستم حکام و درباریان و غیره ترویج موضوعات مذهبی، ترویج عزاداری امام حسین(ع) و غیره.	نهاد روحانیت و نقش فرهنگی
مرجعی برای حمایت از اصناف، حمایت از تشکیل شرکت‌های وطنی.	نهاد روحانیت و نقش اقتصادی

بدون نیاز به نظارت و مدیریت طبقه حاکم، مردم به شدت به روحانیت وابسته شدند و نهاد دینی، قدرت زیادی در این دوره کسب می‌کرد که تاثیر آن را در حوزه‌های مختلف زندگی مردم در جدول ۱ می‌توان دید. تا پیش از این، بیشتر این تاثیرها و تصمیم‌ها به دست حکومت اجرا می‌شد و نهاد روحانی تتها یک مجری بود.

این تاثیر با شکل‌گیری هنر عامیانه به شدت خود را نشان می‌دهد. عوام پیش از این به عنوان صنعتگر در هنر ایران فعال بودند اما هنر آن‌ها بالاتر از یک صنعت دستی نبود و عاری از ایدئولوژی و منش خاص طبقه‌اشان؛ اما به شکل جدی و مستقل در دوره قاجار و با رشد جامعه شهرنشینین، توده مردم دارای تشخض می‌شوند، اما کنی چون قهوه‌خانه‌ها که محصول رشد شهرها است، پایگاه مردمی را به وجود می‌آورد که باعث ارتباط بیشتر مردم و بروون ریزی‌های سیاسی و اجتماعی در این قشر می‌شود. هنر عامه به واسطه اعتقادات مذهبی مردم، سرشار از مضماین مذهبی است و در واقعه ایدئولوژی این قشر در بیان مضماین مذهبی نهفته است که اغلب با باورهای عامیانه، افسانه پردازی و خرافه نیز همراه است و در سه حوزه نقاشی قهوه‌خانه‌ای، نقاشی پشت‌شیشه و نقاشی بقاع‌تبرکه درخشیده است؛ در تصویرسازی‌های چاپ‌سنگی نیز شاهد، وفور موضوعات مذهبی هستیم. این موضوعات بیشتر حول واقعه کربلا می‌چرخد و در

بهشت، دروازه‌های آن، درخت‌ها و نهرهای معرفی شده در قرآن و غیره نیست، انگار نگارگر خود را موظف به رعایت جزییات دینی نمی‌داند و تنها در فکر خلق منظره چشم‌نواز است. اما در باب جهنم مصور شده در معراج نامه شاهرخی وفاداری بیشتری به جزییات روایی دینی دیده می‌شود و انواع مجازات‌ها متناسب با روایات آورده شده است. این ترسیمات محدود در دوره قاجار رشد چشمگیری می‌یابد و حوزه ترسیم‌پیکر نما امور آخری را وارد فضای جدی و فراگیرتری می‌سازد.

دوره قاجار و هنر عامیانه

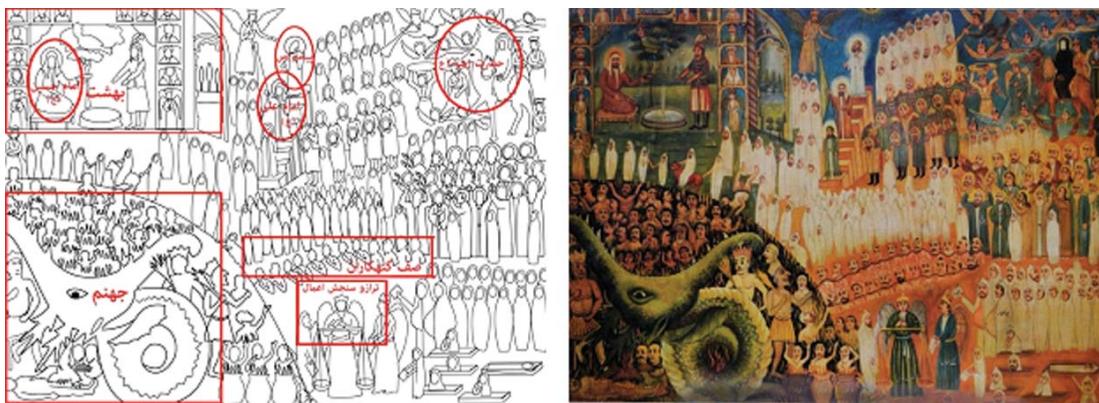
در دوره قاجار هنر ایران متناسب با فضای اجتماعی و سیاسی دچار دگرگونی‌های فراوانی می‌شود؛ دو امر مهم در این تغییرات، تغییر قدرت از نهاد سلطنتی به نهاد روحانیت و گسترش روابط با جوامع غربی است؛ این دو عامل باعث کم شدن قدرت دربار می‌شود و همچنین باعث رشد دو طبقه متمایز در ایران می‌شود؛ طبقه روشنگر که قشر مرفه آن را تشکیل می‌دادند و به دلیل آشنایی با فرهنگ غرب از نوع حکومت ناراضی بودند و طبقه عوام که با توجه به قدرت‌گیری نهاد روحانیت، به آن متولّ می‌شوند و از فرمانبردی دربار فاصله می‌گرفتند. گسترش شهر باعث تشکیل تشكیل‌های مردمی شد و آنان یارگفتند ارتباطاتی بین خود را ایجاد و گسترش دهند، تشکلاتی

جدول ۲. شیوه‌های نقاشی در هنر عامیانه دوره دوم حکومت قاجار، مأخذ: نگارندگان (برگرفته از کتب هادی سیف و میرزا یی مهر)

شیوه	روش	شمایل‌ها	ساختار بصری	برخی از هنرمندان
نقاشی پشت شیشه	اجرا بر روی شیشه، استفاده از رنگ‌های روغنی و آبی، در ابعاد کوچک و قابل حمل	شمایل‌ها در قالب وقایع شیعی در اجرا، استفاده از رنگ‌های قواردادی، بهره‌گیری از رنگ‌های درخشان و پرکنتراست، عدم رعایت عمق‌نمایی، نمادگاری در آثار پیامبر دارای پوشیده است و ائمه بدون پوشیده ترسیم شده‌اند.	صراحت در بیان و سادگی در این رنگ‌های از رنگ‌های اصفهانی، قربانی، میرزا ابراهیم،	علی اکبر گیلانی، اسماعیل گیلانی، سید غفار اصفهانی، قربانی، قربانی، میرزا ابراهیم،
نقاشی قهوه خانه‌ای	اجرا بر روی پرده‌های نقالی و بوم، استفاده از رنگ روغن، در ابعاد بزرگ	شمایل‌ها اکثراً در قالب وقایع مذهبی ترسیم شده‌اند. بیشتر این وقایع مربوط به واقعه کربلا و حوادث پیرامون آن است، سپس وقایع مربوط به زندگی	رنگ‌پردازی، تصویر کردن پیکره‌ها از روی رو، پرهیز از هرگونه طبیعت‌گرایی و یا واقع‌گرایی عینی، عدم	حسین قولرآقاسی، محمد مدبر، عباس بلوکی فر، حسن اسماعیل زاده، فتح الله قولر، حسین همدانی، محمد حمیدی.
نقاشی بقاع متبرکه	اجرا بر روی دیوار امامزاده‌ها و سقاره‌های دیواری با رنگ‌های دیواری	حضرت رضا(ع) و پیامبر (ص)، امام علی(ع) و غیره می‌باشد. چهره‌ها از سلیقه روز پیروی نموده: امروان کمان، چشمان درشت و کشیده مشک، بینی	وجود منبع نور طبیعی و سایه - روشن، روایتگری و نمایش زنجیره وار حوادث در یک صحنه، اصالت در	رحیم کاشانی، غلام حسین لاهیجانی، آقا جان لا هیجانی، نصرت علی شاه اسدالله
نقاشی چاپ سنگی	به وسیله دستگاه های چاپ سنگی	شمایل‌ها اکثراً در قالب وقایع مذهبی ترسیم شده‌اند	به شکل سیاه و سفید؛ استفاده از خطوط ریز به عنوان بافت برای زیبا سازی، پرهیز از بعدنمایی.	میرزا علیقلی خوئی، محمد مصدقانعی، ناصرالله نقاش، میرزا حسین اصفهانی، محسن تاجبخش.

تصویر ۱۰. بهشت و جهنم در تابلوی صحرای محشر، نقاشی قهوه خانه‌ای، مأخذ: سیف، ۱۳۶۹: ۱۱۷

تصویر ۱۲. تابلوهای صحرای محشر از محمد مدیر، مأخذ: همان، ۱۳۶۰. ترسیم خطی با جدا کردن شخصیت‌ها و بخش‌های مختلف، مأخذ: نگارندگان.

ایستاده‌اند و جبرئیل زمام ناقه را در دست دارد. وی شفاعت شیعیان را می‌کند و شیعیان و محبان اهل بیت پشت سر آن حضرت وارد بهشت می‌شوند» (بحار الانوار، جلد ۲۳: ۲۱۹).

حتی حضور پیامبران و امامان از آیات قرآن در مورد شفاعت پیامبران برای امت‌های خویش آورده است. در مورد صحنه‌های بهشت و جهنم نیز کم و بیش به منابع و باورهای عامیانه رجوع شده است؛ چنان‌که نقاش، مار غاشیه را به عنوان عنصر اصلی عذاب در جهنم نشان داده است. بنابر منابعی چون بحار الانوار این مار در آخرین طبقه جهنم که تابوت نام دارد، چمپره زده است و همراه با موجودات مخوف دیگری چون عقرب چراره گنگاران را عذاب می‌دهد. از دیگر عذاب‌هایی که توسط نقاش ترسیم شده است، جوشاندن ستمکارانی چون فرعون در دیگهای جوشان است.

نقاش، صحنه‌بهشت را با قاب‌بندی جدا نموده است. این تنها مرز مشخصی است که به آن دست زده است. درون قاب، طاق هلالی قرار دارد که شجره طوبی و حوض کوثر آن را پُر ساخته است. شخصیت‌هایی که در بهشت حضور دارند، حربن ریاحی و امام حسین(ع) هستند که امام حسین(ع) به شخص حر از کوثر، آب تعارف می‌کند (تصویر ۱۰). در اینجا به اهمیت واقعه کربلا در نگاه نقاش پی برده چون از بین بزرگان شیعه، این امام همام را برگزیده است در حالی که از شخصی که به وی در کربلا یاری رساند، سپاس‌گذاری می‌کند. در بالای درخت طوبی، پرنده‌با سر انسان دیده می‌شود که بنا به رسم نقاشی قهقهه‌خانه‌ای نامش را کنار آن نوشته‌اند «مرغ بسمل» این پرنده تاج دار در نمونه‌های دیگر چون نقاشی بقعه‌های متبرکه، به عنوان حوری بهشتی معرفی می‌شود. این نوع قاب طاق مانند، احتمالاً از سردرهای آن زمان اخذ شده است که کاشی‌کاران از ترسیم چهره‌ها و حوادث در دو طرف درگاه استفاده می‌نمودند. وجود

کنار آن برخی مضماین مذهبی دیگر مطرح می‌شود، به خصوص در نقاشی پشت‌شیشه و بقاع متبرکه؛ مضماین مربوط به عوالم اخروی با استناد بر روایات معتبر و احادیث و آمیخته به باورهای عامیانه در کنار مضماین مذهبی دیگر آورده می‌شود. در جدول شماره ۲ به ویژگی‌های حوزه های‌مطروح نقاشی عامیانه اشاره شده است.

ترسیم مضماین اخروی (بهشت، جهنم و معاد) در هنر دوره قاجار
دوره قاجار برای هنر ایران شگفتی‌های بسیار به همراه داشت که یکی از بارزترین آن‌ها را می‌توان در تولد و رشد هنر عامیانه و حوزه‌های مختلف آن و ترسیم پیکرنا موضوعات مذهبی و امور اخروی دانست. برای اولین بار در هنر ایران شاهد ترسیم واقعه معاد در ابعاد بزرگ در حوزه نقاشی قهقهه‌خانه‌ای و نقاشی مقاع متبرکه هستیم؛ در دو تابلو از محمد مدیر نقاش قهقهه‌خانه‌ای، واقعه معاد ترسیم شده است؛ مدیر که نقاش مذهبی قهقهه‌خانه‌ای لقب دارد، در این دو تابلو با عنوان صحرای محشر، فضای بزرگ صحرای محشر را با حضور شخصیت‌های مختلف تصویرکرده است، وی با وفادارانه به روایات مذهبی و با رعایت جزییات روایی تابلوهایی منحصر به فرد خلق نموده است؛ در این میان جزییات فراوانی به چشم می‌خورد که از احادیث چشممه می‌گیرد، مثلاً حضور حضرت زهرا(ع) سوار بر ناقه برگرفته از حدیث نبوی است: «وقتی روز قیامت فرا می‌رسد، دخترم بر ناقه‌ای از ناقه‌های بهشت سوار است که دو طرفش به دیبای بهشتی مزین است و زمامش از لولو تازه و دمش از مشک آذفر و چشمانش دو یاقوت سرخ می‌باشد. برای فاطمه(ع)، گنبدی از نور برپا می‌شود که هم ظاهرش و هم داخلش پیداست. بر سر این بانو تاجی از نور گذارده شده که دارای هفتاد کنگره است. سمت راست و چپ وی، هفتاد هزار فرشته

تصویر ۱۳. عبور از پل صراط، بقعه آقا سید علی، روستای متعلق محله، لاهیجان، مأخذ: میرزا لی مهر، ۱۳۸۶: ۲۳.

تصویر ۱۴. جهنم و مار غاشیه در نقاشی بقعه آقا سید محمد، لیچا، مأخذ: همان، ۳۱.

تصویر ۱۵. حضرت پیامبر(ص) در بهشت و به حُر آب تعارف می‌کند، بقعه علمدار دزفول، مأخذ: همان، ۷۳.

تصویر ۱۶. نقاشی پشت شیشه با شمایل حضرت ابوالفضل(ع) که در گوش سمت راست آن بهشت و جهنم تصویر شده است، مأخذ: سیف، ۱۳۷۱: ۱۳۱.

و شمایل نگاری به مضامین اخروی پرداخته است. در نقاشی بقاع متبرکه نیز شاهد شکستن سنن شمایل نگاری و ترسیم عینی موضوعات مذهبی هستیم؛ ترسیمی که در اماکن مقدسی چون امامزاده‌ها و سقانفارها صورت گرفته است، البته مساجد هرگز این قاعده را زیر پا نگذاشته‌اند؛ چرا که هر نوع شمایل نگاری در مساجد که باعث انحراف ذهن نمازگزار می‌گردد، ناثواب است. در این

حضرت علی(ع) بر بالای منبر به شکلی که از جمع جدا شده و به نوعی متمایز گشته است، نشان از علاقه هنرمند شیعی برای نمایش بهتر ایشان دارد. ماموران دوزخی یا دیوان در این پرده، با اندام سبز و قهوه‌ای تیره ترسیم شده‌اند با سرهای شبیه انسان، بینی عقابی با دو شاخ کوچک، بال‌های خفash یا عقاب. چهره نکیر و منکر نیز با پوست تیره، چهره‌ای است مسخ شده ولی بدون شاخ و دارای گوش‌های بلند که مشابه دیوان ترسیم شده‌اند که گرذهای آتشین در دست دارند. فرشتگان، زنانی هستند با لباس‌های قجری، تاج بر سر، با دو بال شبیه بال قو؛ فرشتگان بالای سر حضرت فاطمه(ع) متفاوت‌اند که با سر کودک، با دو بال و بدون بدن ترسیم شده‌اند (چاوری، ۱۳۸۸: ۱۶۲). از موارد دیگر که در قرآن و احادیث به کرات اشاره شده است بحث عدالت و سنجش اعمال است. از آنجایی که در قرآن برای نشان دادن این امر از کلمه میزان استفاده شده است، نقاش نیز با نشان دادن فرشته عدالت که ترازویی در دست دارد این کلمه را معنای تصویری نموده است. در تابلوی دوم مدبر با موضوع معاد نیز، همین موارد در ترکیب‌بندی جدید رویت می‌شود (تصویر ۱۲). عناصر قید شده کم و بیش در دو وادی نقاشی بقاع متبرکه و نقاشی پشت شیشه نیز وجود دارد اما با جزئیات کمتر، چرا که در دو حوزه دیگر معمولاً نقاش در کنار مضامین مذهبی

تصویر ۱۷. نقاشی پشت شیشه با شمایل حضرت ابوالفضل(ع) که در گوش سمت چپ آن بهشت و جهنم تصویر شده است، مأخذ: همان، ۱۳۳.

را در سه حوزه نقاشی قهوه خانه‌ای، نقاشی بقاع متبرکه و نقاشی پشت شیشه مقایسه کرد؛ شباهت‌های فراوانی در زمینه فرم وجود دارد؛ همچون عدم بعدنمایی، تزیین گرایی، روایت گری، گریز از خلا، طراحی ساده و خام دستانه و در کنار آن شباهت‌های مفهومی بر خاسته از نگرش مذهبی نیز به خوبی در آثار عیان است چنان‌که نوع ترسیمات مربوط به بهشت و جهنم، نوع شکنجه‌ها، اهریمن‌ها، فرشتگان، شخصیت‌ها و قرارگیریشان مشابه هم است.

در حالی که هنر رسمی دوره قاجار تقریباً از عرضه موضوعات مذهبی عاری شده بود، هنرمندان عامیانه که به ترسیم دغدغه‌های ذهنی و ایدئولوژی‌های خویش پرداختند، آن را زنده نگاه داشتند. از این جهت مردم بی‌توجه به اموری چون منع شمایل‌نگاری به ترسیم ذهن داشت‌های مذهبی خویش دست زدند و حتی ابای در ترسیم آن در اندازه‌های بسیار بزرگ نداشتند. همین مهم چرایی رشد ترسیم مضامین اخروی را نسبت به دوره‌های پیشین هنر ایران نشان می‌دهد، سفارش دهندگان هنر عامیانه مردمان کوچه بازار بودند، صاحبان قهوه‌خانه‌ها، دکان‌داران برای برکت دخلشان، زائران اماکن مقدسه و غیره. آنان فارغ از اندیشه‌های حامیان هنر در دوره‌های پیشین-شاه و درباریان-خواهان نمایش باورهای مذهبی به صریح ترین و ساده ترین زبان بودند و تجسس اوایلا در قالب انسانیشان این منظور را برآورده می‌کرد(نمودار ۱)؛ از این رو، ترسیم‌پیکر نما در دوره قاجار و در هنر عامیانه بسیار مورد توجه قرار گرفت و هنر عامیانه درخشنان‌ترین دوره خود را تجربه نمود و توانست جهان‌بینی خویش را با زبان هنر جاودانه سازد.

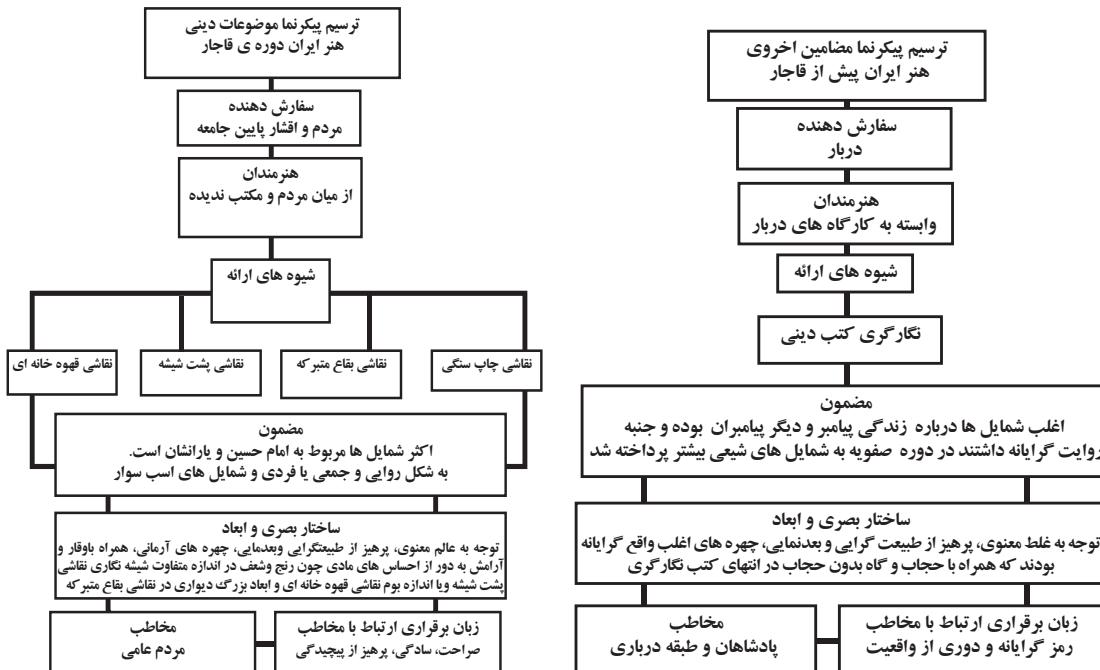
ترسیمات می‌توان تصاویری از جهنم، عبور از پل صراط و واقعه معاد را نیز مشاهده نمود(تصاویر ۱۴-۱۳). نقاشی پشت‌شیشه نیز آنکه از ممثلهای مختلفی از بهشت، جهنم و صحرای محشر است. گرچه هیچ تصویری را در این حوزه به شکل منفرد نمی‌توان یافت که در مورد این موضوعات باشد؛ چرا که نقاشی پشت‌شیشه بیشتر در باب واقعه کربلا و روایات سرگذشت ائمه شیعی است. اغلب ترسیمات مضامین اخروی در این وادی به شکل روایتی فرعی در کنار ترسیم شمایل‌های حضرت ابوالفضل یا امام حسین(ع) قرار گرفته است، درواقع حُنی که مردم به امام حسین(ع) داشتند باعث رونق این هنر شد؛ معمولاً در گوشۀ شمایل نگاری پشت‌شیشه، ترسیمی از بهشت و جهنم وجود دارد. ترسیماتی که شیشه دو حوزه دیگر است که در جهنم مار غاشیه به شکل اژدهایی با دهان باز در حال بلعیدن گنهکاران است و نگهبانان دوزخ با چهره‌های مشابه و بدن‌های عریان در حال شکنجه‌های مشابه چون شمع آجین کردن، دیگ آب جوشان و غیره هستند. بهشت نیز خلاصه شده است در دروازه که از درون آن پیامبر(ص) زیر درخت صدرالمحته و پای چشمۀ کوثرنشسته است و در حال تعارف آب به امام حسین(ع) یا یکی از یارانش است(تصویر ۱۶-۱۷)؛ در طراحی نقاشی پشت‌شیشه رنگ‌ها سرزنشده‌تر و طراحی‌ها خام دستانه است؛ اما روح فرهنگ عامیانه در آن مشهود است و جدا از تشابه ظاهری این سه حوزه، این روح مشترک آنان را به هم پیوند می‌دهد، پیوندی از جنس عشق به مذهب به شکلی صادقانه و بی‌پیرایه.

در جدول شماره ۳، می‌توان مضامین اخروی مختلف

جدول ۲. تصاویر مضمین اخروی در سه حوزه نقاشی عامیانه دوره قاجار، مأخذ: همان.

هر عامیانه	بهشت	جهنم	حساب رسی	فرشتگان
نقاشی قهوه خانه‌ای				
نقاشی بقاع متبرکه				
نقاشی پشت شیشه				
هنر عامیانه	دیوان	شکنجه‌ها	شمايل اولياء	شمايل اشقياء
نقاشی قهوه خانه‌ای				
نقاشی بقاع متبرکه				
نقاشی پشت شیشه				

نمودار ۱. وضعیت ترسیم پیکر نما موضوعات مذهبی در هنر ایران تا قبل از دوره قاجار و در دوره، مأخذ: همان

نتیجه

ترسیم پیکر نما موضوعات مذهبی و مضماین اخروی جزو قلمرو ممنوعه هنر اسلامی ایران محسوب می شد و هنر قدسی و دینی از ورود به عرصه جزئی نگری در توصیفات این حوزه پرهیز نموده است، چرا که منع شمايل نگاری و ترسیم جزو اصول انکارناپذیر هنر اسلامی است. اما اندک اندک با رشد هنر درباری، ترسیماتی به شکل محدود در عرصه موضوعات مذهبی و شمايل نگاری پیامبر(ص) در برخی کتب نگارگری رخ می دهد؛ اولین ساختار شکنی مربوط به دوره ایلخانی و کتاب جامع التواریخ است که شمايل پیامبر(ص) در آن ترسیم می شود، ترسیمی که در پی روایت ماجرا بود و نه برخورد تقدس گونه؛ با گذر زمان این امر صورتی عکس می یابد و تقدس گرایی در درجه اول قرار می گیرد و تصاویر اولیا با پوشش ها و حلقه های دور سر و غیره، از دیگر پیکر ها متمایز می شوند؛ اما باز هم در ابعاد کوچک نگارگری نسخ خطی و در تعداد بسیار محدود؛ اما در مورد ترسیم موضوعات اخروی، محدودیت بیشتری وجود داشت در واقع اولین ترسیمات در این وادی را می توان به کتب معراج نامه نسبت داد؛ معراج نامه روایت سفر پیامبر(ص) به عرش و دیدار از طبقات آسمان ها، بزرخ، بهشت و جهنم است؛ دو معراج نامه مطرح احمد موسی برای دوره ایلخانی و معراج نامه شاهرخی در دوره تیموری، تصاویر منحصر به فردی از بهشت و جهنم را در خود دارند. اما آنچه حقیقتاً در مورد ترسیم موضوعات اخروی می تواند نقطه اوج باشد، مربوط به دوره قاجار و هنر عامیانه است؛ در هنر عامیانه با سه حوزه نقاشی قهوه خانه ای، نقاشی بقاع متبرک و نقاشی پشت شیشه با دنیای جدیدی از ترسیم موضوعات اخروی در ابعاد و گسترده‌گی مختلفی روبرو می شویم؛ هنر عامیانه با حمایت توده مردم به عنوان سفارش دهنده به هنرمندان مکتب ندیده شکل گرفت، این هنر برای اولین بار ایدئولوژی خاص طبقه عام را در ایران نمایش داد و آن اعتقادات راسخ مذهبی و باورهای دینی است. آنان فارغ از اندیشه های حامیان هنر در دوره های پیشین شاه و درباریان - خواهان نمایش باورهای مذهبی به صریح ترین و ساده ترین زبان بودند و تجسس اولیا در قالب انسانی شان این منظور را برآورده می کرد. از این رو، ترسیم پیکر نما در دوره قاجار و در هنر عامیانه

بسیار مورد توجه قرار گرفت. برای اولین بار در دو تابلو از محمد مدبر به شیوه نقاشی قهوهخانه‌ای و در ابعاد بزرگ، واقعه معاد به تصویر کشیده شد، وفاداری به روایات دینی در باب معاد یکی از نکات مهم این دو تابلو است، در حوزه‌های نقاشی بقاع متبرکه و نقاشی پشت شیشه نیز با ترسیماتی از این دست مواجهه بوده که شباهات ظاهری فراوانی با یکدیگر دارند و معرف روح فرهنگ عامه و باورهای مذهبی آنان است. در واقع هنر عامیانه در خشان‌ترین دوره خود را تجربه نمود و توانست جهان بینی خویش را بازبان هنر جاودانه سازد.

منابع و مأخذ

- انصاری، مجتبی و محمودی نژاد، هادی. ۱۳۸۶. باغ ایرانی تمثیلی از بهشت با تاکید بر ارزش‌های باغ ایرانی درون صفوی، نشریه هنرهای زیبا، ش ۴۷-۳۹: ۲۹.
- تهرانی، رضا. ۱۳۸۹. بررسی تطبیقی عناصر ساختاری در معراج نامه احمد موسی و معراج نامه میرحیدر. فصلنامه نگره. ش ۱۴: ۲۳-۲۹.
- حبیبیان، احمد. ۱۳۸۶. تصویری از بهشت و جهنم؛ اقتباس از بخار الانوار. تهران: بین الملل.
- حقیقت بین، مهدی. ۱۳۸۷. نگاهی به کتاب هنر اسلامی، زبان و بیان) بررسی خصوصیات هنر اسلامی و نمادگرایی آن از دیدگاه بورکهارت، کتاب ماه هنر، ش ۱۱۹: ۳۰-۳۷.
- خداداد، زهرا و اسدی، مرتضی. ۱۳۸۹. بررسی نقاشی معراج حضرت پیامبر (ص) در کشورهای اسلامی از دیرباز تا به امروز، نشریه نگره، ۶۹-۴۹.
- سبحانی، جعفر. ۱۳۷۰. معاد شناسی در پرتو کتاب، عقل و سنت، تهران: الزهرا.
- سعیدی زاده، محمد جواد و موسوی گیلانی، سید رضی. ۱۳۹۳. بررسی زمینه و علل بی رغبتی نگارگران مسلمان به شمایل نگاری پیامبر اسلام. (ص) تا قبل از دوره ایلخانی، فصلنامه نگره، ش ۳۱، ۴۵-۳۷.
- سگای، ماری رز. ۱۳۸۵. معراج نامه، سفر معجزه‌آسای پیامبر. (ص). ترجمه مهناز شایسته‌فر. تهران: موسسه مطالعات هنر اسلامی. (مهاس).
- سیف، هادی. ۱۳۶۹. نقاشی قهوه خانه‌ای، تهران: وزارت فرهنگ و آموزش عالی.
- سیف هادی. ۱۳۷۱. نقاشی پشت شیشه، تهران: سروش.
- شایسته فر، مهناز و ریاحی، کتابیون و دیگران. ۱۳۹۰. بررسی موضوعی شمایل نگاری پیامبر اسلام. (ص) در نگارگری دوره ایلخانی و حضرت مسیح در نقاشی مذهبی بیزانس متأخر، دوفصلنامه مطالعات هنر اسلامی، ش ۱۴: ۴۱-۶۰.
- شایسته فر، مهناز. ۱۳۸۸. حضور نمادین پیامبر در معراج نامه شاهرخی، کتاب ماه هنر: ۱۴-۲۴.
- عکашه، ثروت. ۱۳۸۲. شمایل نگاری، ترجمه هلیا دارابی، هنرهای تجسمی، ش ۲۲: ۱۰-۱۴.
- فتاحی‌ثانی سبزوار، الهام و پور رضاییان، مهدی. ۱۳۸۸. چگونگی تصویرسازی در الگوی روایتگری قصه در قرآن کریم، نگره، س ۴: ۱۰-۱۶.
- مدپور، محمد. ۱۳۸۳. نظری و تأملی در باب صورت‌های خیالی اولیای الهی در نگارگری ایرانی اسلامی، بیناب. ش ۷: ۲۸۶-۲۹۹.
- مرزبان، پرویز. ۱۳۶۵. خلاصه تاریخ هنر، تهران: سازمان و آموزش انقلاب اسلامی.
- میرزاچی مهر، علی اصغر. ۱۳۸۶. نقاشی بقاع متبرکه در ایران. تهران: فرهنگستان هنر.
- ژوله، تورج. ۱۳۹۰. پژوهشی در فرش ایران. تهران: یساولی.
- وکیلی، ندا جوانی، اصغر. ۱۳۹۱. تطبیق بینامتنی تصویرهای دره‌از کمدی الهی با نسخه مصور معراج نامه شاهرخی، مطالعات تطبیقی هنر، س ۲، ش ۴: ۴۷-۶۳.

A Study of the Figurative Representations of the Other worldly Themes in the Islamic Art of Iran

Najibeh Rahmani .in Art Research, Lecturer atArt and Architecture Faculty of Semnan University, Semnan, Iran.

Fattaneh Mahmoudi, Associate Professor, Art and Architecture Faculty of Mazandaran University, Babolsar, Iran.

Homayun Haj Mohammad Hoseini, Assistant Professor, Art and Architecture Faculty of Mazandaran University, Babolsar, Iran.

Received: 2016/1/13 Accepted: 2016/11/26

Iranian religious art has avoided any figurative representation following the expression of the exalted order. The religious topics and otherworldly affairs were restricted due to the necessity of the figurative representations and narrative atmosphere. Despite the frequent emphasis of Quran and Hadith in this field, the art of Iran is devoid of any visualization of otherworldly affairs—except rare cases relating to the prophet's visit to heaven and hell in the manuscripts of "Books of Ascension" (Mirajnama) —the culmination of this field is related to the folk art in the Qajar era. The studies show that the Islamic art has avoided the representation of otherworldly themes due to its viewpoint; yet, since the Qajar era, the large scale representation of these themes is observed independently and for the first time. This was made possible when the class of the artist and customer changed; in reality, the folk artist drew the figurative representation of otherworldly affairs according to the worldview of his class. The aim of this research is the figurative representations of otherworldly themes in the art of Iran to study one of the most crucial absent religious themes in the art of Iran. Two questions have been addressed in this article: 1. How did the works in regard to the otherworldly themes advanced in the Islamic art of Iran? 2. What characteristics does the representation of the otherworldly themes have in the Qajar era and what are its differences with the previous period? The research method is descriptive-analytical, based on library sources. In the Qajar folk art three categories of the Coffee House painting, holy shrines painting and Under Glass Painting have been studied, in which we encounter a new world in regard to the representation of otherworldly themes in various scales and extent; this art reflected the ideology exclusive to the common class in Iran for the first time, which is ardent religious beliefs and pious faiths.

Keywords: Figurative Representation, Heaven and Hell, Resurrection, Coffee House Painting, Mohammad Modaber, Under Glass Painting, lithography, Holy Shrines Painting.